

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“

в Австро-Угорщині: на цілий рік 16 кор.,
на пів року 8 кор., на чверть року
4 кор., на місяць 1 кор. 50 сот.
в Росії: на цілий рік 8 карбованців, на пів
року 4 карб.
в інших державах: на цілий рік 32 фр.,
на пів року 16 фр.

**Передплата на „Буковину“ разом із
тижневником „Руска Рада“**

на цілий рік 18 кор. (вгл. 9 рублів або 34 фр.)
а на пів року 9 кор., вгл. 4-50 р., або 17 фр.
Поодинокі число 10 сотиків.

БУКОВИНА

Виходить кожної середи, п'ятниці і неділі.

Редакція, адміністрація і експедиція

„Буковина“
в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.
Ч. телефону 176.
Адрес для телегр.: „Буковина — Чернівці“.

Оголошення приймає ся по 20 сот. від
стрічки. „Надіслане“ по 40 сот. від стрічки.
При частійших замовленнях відповідний рабат.
Рекламації неопечатані вільні від порта.
Рукописи авертає редакція лише за попе-
реднім застереженням і залученем належ-
ності поштової.

В справах редакційних можна устно по-
розуміватись щодня від 9—10 рано і 2—3
по пол. крім неділі і свят.

Вислід східногалицьких виборів.

Проти всього галицького виборчого розбою, проти
насилства „Rad-i Narod-u“, проти капацької крини
іде до бою галицьке наше селянство і з кожної битви
вертає з перемогою і славою, якої верховоди галицькі не
годи зрозуміти. Вікова народна кривда жене люд до
бою а з глибини народу виростає сила, яку годі вже
сипинити або вгнутити! Не якась спеціальна спри-
яюча обставина „з гори“, — але найздоровіша і най-
певніша сила „з долу“ стає підвалиною народного
відродження руського в Галичині. Як безмежне, хви-
лююче море, розколисались філії народні в Галичині
і силою житейського розгону розбивають они нині все,
що ждало на довечне, нове закріпощене Руси. Силою
ідеї і організацією мужицької мілітарної громади росте
наша руська справа! Всевадна шляхотська Польща
заговорила вперше о своїх великих і болючих стра-
тах, — а ми все гордо і певно йдемо наперед! Досі
вибрано вже десятьох руських послів
в Галичині. Можна надіятись, що не пропаде нам
ні оден мандат. Вибір послів жидівських (др. Малер
і др. Габель) се теж наша перемога а рівночасно гірке
упокорення Польщі. — Вислід виборів з дня 24. с. м.
представляєть в подробицях ось як:

Округ ч. 54. (Старий Самбір, Турка, Дрогобич,
Лука). — Голосувало 32.911. — З того дістали голо-
сів: наш кандидат о. Іван Яворський 5.308, укр.
соц.-дем. Семен Вітик 14.010, москвофіл др. Кру-
шинський 5.368, канд. „Rady Narod.“ Ян Заранський
7.770. — Буде тіснійший вибір двох послів дня 31. мая
між Вітиком, Заранським і Крушинським. Вибір Вітика
і Крушинського запевнений.

Округ ч. 57. (Стрий, Сколе, Жидачів, Бібрка,
Ходорів). Голосувало 46.019. З того дістали голо-
сів: наш кандидат др. Євген Олександрович 22.888,
москвофіл о. Василь Давидяк 15.289, кандидат „Rady
Narod.“ граф Фридрих Скарбек 7.824. Ніхто не ви-
браний; між тими трьома буде тіснійший вибір двох
послів дня 31. мая.

Округ ч. 58. (Борщів, Заліщики, Городенка, Сня-
тин). Голосувало 37.031. З того дістали голо-
сів: наш кандидат др. Володимир Охримович 36.539, кан-
дидат „Rady Narod.“ староста Кароль Мильнер 492.
Вибраний послом наш кандидат др. Володимир Охри-
мович.

Округ ч. 59. (Станиславів, Галич, Товмач, Тись-
мениця, Богородчан, Золотий Потік). Голосувало

43.254. З того дістали голо-
сів: наш кандидат др.
Євген Левинський 13.183, укр. радикал др. Лев Ба-
чинський 20.710, москвофіл др. Лев Алексєвич 3.132,
кандидат „Rady Narod.“ дідич Адольф Пенський
6.222. Ніхто не вибраний; буде тіснійший вибір двох
послів дня 31. мая між др. Е. Левинським, др. Л. Ба-
чинським і Пенським.

Округ ч. 60. (Бучач-Підгайці і т. д.). Голосувало
24.319. Сіоніст др. Габель дістав 14.537 голосів
і вибраний послом; канд. Rad-i Narod. кс. Громницький
9.213 голосів.

Округ ч. 61. (Перемишль-Мостиска і т. д.). Го-
лосувало 37.698. З того дістали го-
сів: наш кандидат
директор Григорій Пеглиньський 18.541, москвофіл
ради. Юліан Несторович 3.694, канд. „Rad-i Narod.“
маршалок Чайковський 12.966. Ніхто не вибраний. Між
тими трьома буде тіснійший вибір двох послів дня
30. мая.

Округ ч. 62. (Рава руська-Жовква і т. д.). Голо-
сувало 46.510. З того дістали голо-
сів: наш кандидат
др. Станіслав Дністринський 17.679, москвофіл др. Ми-
хайло Король 19.501, канд. „Rad-i Narod.“ Ян Ду-
минський 8.285. Ніхто не вибраний. Між тими трьома
буде тіснійший вибір двох послів дня 31. мая.

Округ ч. 64. (Повіт Львів, Городок). Голосувало
24.385. З того дістало голо-
сів: наш кандидат, о. Йо-
сеф Фоліс 12.225, москвофіл ради. Павликів 913,
канд. „Rad-i Narod.“ Експ. Давид Абрагамович 7.166,
ред. Ернест Брайтер 3.898. Вибрані полами: наш
кандидат о. Йосиф Фоліс і Поляк Давид Абра-
гамович.

Округ ч. 65. (Сокаль-Бродя-Зборів і т. д.). Голосу-
вало 48.414, з того дістали голо-
сів: наш кандидат
др. Євген Петрушевич 17.298, москвофіл др. Марков
21.840, кандидат „Rad-i Narod.“ дідич Владислав
Гневом 9.327. Ніхто не вибраний. Між тими трьома
кандидатами буде тіснійший вибір двох послів дня
31. мая.

Округ ч. 66. (Бережани-Рогатин-Волехів і т. д.). Го-
лосувало 35.663. З того дістали голо-
сів: наш кан-
дидат др. Кость Левинський 15.900, самостійний кан-
дидат Тимотей Старух (Русин) 9.134, москвофіл др. В.
Дудикевич 9.061, кандидат „Rad-i Narod.“ судія
М. Бобровський 1.455. Ніхто не вибраний. Між трьома
кандидатами буде тіснійший вибір двох послів дня 31. мая.

Ще раз: Поляки — гнобителями.*)

(Відповідь Бернстерне Бернзона Падеревському.)

Перед багатьма роками читав я в Тиролю ав-
стрійську часопись, в якій було змальовано, як то
в Галичині знущають ся над руськими мужиками.
Щось нужденніше годі найти в цілій Європі. Се
мене обурило до крайности — і я негодував також
на австрійське правительство, яке могло допустити
до того.

Від того часу слідив я за всіма подіями. Попе-
редного літа читав я про подорож, яку відбув оден
український професор через Галичину, щоб пізнати
обставини своїх племінників. Його описи зробили на
мене таке величезне вражіння, що я почав збирати
матеріали і оживляти в моїй пам'яті наново історію
Польщі.

Підчас того думало ся, що українських сту-
дентів наслідком молодечої демонстрації за свій на-
род і за свою мову арештовано і держано в тюрмі
три — три — тижні, без переслухання і вироку. Мо-
лоді люди перенесли багато лиха, збиті в занадто
вузьких казематах. Не маючи нішого виходу з сеї
добре упланованої несправедливости, рішили они
умерти з голоду, щоб тим робом звернути очи світа
на своїх катів. Се уважав я великим. Вони післали
мені з тюрми телеграму, на яку я відповів. В сій
відповіді заявив я їм свій подив і обіцяв їм в тій
справі щось написати. Се передісторія до моєї статті:
„Поляки — гнобителями“, яка появилася в „Zeit-
ung“ 4. цвітня.

Стаття викликала сенсацію, головню завдяки під-
помозі Поляків, а головню завдяки піяніста д. І. І.
Падеревського, який помістив в „Zeit-ung“ противну
статтю. Такої елегантної безличности, одержаної з ка-
валерійським крутарством не бачив я від коли живу.
Колиб його вмисно заангажовано, щоб він демон-
стрував блискучі прийоми Поляків, їх легкомудрність
і пусту чванливість, які вони закривають — но, він
сега краще не міг би був зробити. Образ сих прик-
мет з моєї першої статті не міг найти кращого по-
твердження. Його правди вже давно опрокинуто.
Спершу не гадав я відповідати. Але так легко по-
падає ся в блуд, що „відповідає“ ся на все, і то
тому стає за багато доброго. Я не є цілком певний,

*) В „Zeit-ung“ з неділі була поміщена ся стаття як відпо-
відь на статтю Падеревського, про яку і ми писали. — Ред.

4 Гергарт Гауптман.

Свято мира.

Родина катастрофа в грех антар.

Переклад Франц Коконський.

(Дальше).

П. ШОЛЬЦ: О Боже, Боже! Ні, ні! Що ти хочеш
зробити! Він не повинен о нічим знати. Його
я знаю добре! Як би він довідався, що окрім
него хтось мешкає на горі, то я би добре
мала ся!

П. ВУХНЕР (вже на сході): Не бій ся. Я так тихо
і осторожно.

П. ШОЛЬЦ: Лиш дуже тихо! А то...

П. ВУХНЕР: Підуй тихонько.

П. ШОЛЬЦ: О Боже! Лиш дуже тихо...

АВГУСТА (входить злізши з даху): Батько вернув?

П. ШОЛЬЦ (роздражена): Так. І що тепер робити?

А тепер щей Вільгельм. Я була в смертельнім
страху! Як би він параз війшов і око в око
стрінувся з батьком. Кожної хвили міг увійти.
Боже, Боже, чого я, стара жінка, ще дожию,
чого дочекаю ся.

АВГУСТА: Мамо, се... прецінь дивно почуває, дуже
дивно! Ми вже так навикли до того! — Гей би
хтось померший воскрес по літах...! Я бою
ся мамо!

П. ШОЛЬЦ: Остаточню мусів всі гроші протратити.

АВГУСТА: Но се... Впрочім то все одно! Се ще
було би найменше.

ІДА (прибрана сходиться з гори — стискає Августу за
руку — сердечно): Густо, так се правда. Як се
мене тішить. (П. Шольц і Августа немилко зор-
ушені).

РОБЕРТ (з лівої, він середнього зросту, мізерний. Лице
біде і худе. Очи глибоко осаджені, блищать від
часу до часу жоробливо. Вуса й борідка. Курить

турецкий тютюн з люльки на короткім цибуку):

Зачинає бути немилу в вашім домі, мамо.

П. ШОЛЬЦ: На, тепер вже й сей починає!

АВГУСТА: Про мене! (хитрим кидом записний зір на
тоалету Іди).

РОБЕРТ (до Іди, яка йому прилядає ся): Так, так,
панно Ідо, такий то я вже е...

ІДА (крутить недовірливо головою): Ні, ні! — ви вдаєте.

РОБЕРТ: Як то ні? — Я вважаю, що не варта муки
вдавати кілька байдужних чувств. — Дійсно ні.

ІДА: Ні — ні!

АВГУСТА (вибухаючи): Ти є обурюючий, Роберте.

РОБЕРТ: Мимоволі! Тому най ніхто не ображає ся.

АВГУСТА: Про мене.

РОБЕРТ: Но так — якраз!

АВГУСТА: Якраз! Якраз! Гидке балакане.

РОБЕРТ (прилядає ся й з уданим здивованем): Пере-
прошу — мені здавало ся, що... але-ж ти
чейже вже не дбаєш о свій вигляд та свою красу.

ІДА (хочаби помирити): Але-ж пане Роберте...

РОБЕРТ: Що? Чи я не маю боронити ся?

АВГУСТА (напів з іронією): ти... ти... се твій
спосіб... мої літа... се цілком негідне... Пані
Вухнер, чи се не простачко? Мені... я...
найкрасні літа... мого життя ту просиділа...
коли ви... я цілком як служниця...

РОБЕРТ: Се звучить щиро... дійсно... Ти вступи
до театру... (змінивши тон, брутально). Не роб
дурних жартів. Слухай: Ти і німб мучеництва —
се прямо комічне. Де інде ще менше зважали би
на тебе як дома — ось тобі правда.

АВГУСТА: Мамо! Будь свідком! Чи я не відкинула
трьох партій?

РОБЕРТ: Ого! Як би мама дала тобі тільки гроший,
кілько треба було, то може знайшов ся би був
такий, що би взяв тебе як конечний додаток
до віна.

П. ШОЛЬЦ: Гроші? (Приступає до Роберта і подає

йому руку). Возьми ніж, викрій мені ті гроші!

Викрій з руки!

АВГУСТА: Що? Чи хочеш прочитати мої відмовні
листи?

П. ШОЛЬЦ (перебиваючи): Діти (робить рух, немовби
хотіла наставити руки на удар) ось ту!...

вбийте мене радше! Чи-ж не маєте навіть тільки
зглядів на мене? Навіть тільки? Що? Боже ве-
ликий навіть п'ять хвиль... я не знаю прямо,
що се за діти... навіть п'ять хвиль не будуть
співійні, Роберте. Ну так! — Як вже сказав —
що починає бути знова неприємно.

ФРІБЕ (оживлений сходиться з повера. Він шепоче щось
до п. Шольц, почім сонда дає йому ключик. Фрібе
відходить до шкільки).

РОБЕРТ (мовчки прилядає ся тій сцені. В тій хвили,
як Фрібе зникає в відході до шкільки): Ага!

АВГУСТА (прилядає ся Робертові. Тепер вибухає
обурена). Ти без чести для родичів! Так цілком!

РОБЕРТ: Еге якраз...

АВГУСТА: Але ти граєш комедію. Ти брешеш нік-
чемно і се найбільшійше в тому всьому.

РОБЕРТ: Чи ти думаєш про батька?

АВГУСТА: Саме батька!

РОБЕРТ (рухаючи раменами): — Га, як ти думаєш...
АВГУСТА: Так... се... се... так... бо... як би
було інакше... бо... так... в такім разі був би
ти опришком.

П. ШОЛЬЦ (перебиваючи їм): Чи се вже раз скінчить
ся, чи що...

РОБЕРТ: Отже я є опришком. Но і...? (Іда, що від
якогось часу чогось неспокійно ожидала, відходить).

АВГУСТА: Се безлично!

РОБЕРТ: Безлично! дійсно я є таким.

П. ВУХНЕР: Пане Роберте. Я вам не вірю... Ви
є кращі, як хочете се нам видати — кращі ніж
самі навіть думаєте.

РОБЕРТ (зі спокійним, ростучим сарказмом, зирнувши):

чи відповіді були загально читані. Тому уважаю відповідним навести кілька особливих характеристик точок і почавши від них кинути світло на цілість.

Шкільне питання. Мої дотичні докази опирають ся на дані з року 1903. Богато шкільно воно певно й сьогодні не виглядає. В тому році представилось положення так: Поляки мали 2228 народних шкіл, Русини 2212. А що багато з цих шкіл стоять лише на папері (відносини, про які ми тут на півночі не знаємо), було в дійсності р. 1903. лише 2141 руських шкіл. Тому що Галичина залюднена більше Русинами як Поляками, є вже несправедливістю. Але слухайте даліше.

Щоб з народної школи бути прийнятим в середню школу, мусять діти покінчити чотири класи. Однак руські школи мають правильно одну класу, вникатково дві класи. Руські діти мусять отже, щоб прийняти до середньої школи, посідати польські школи, а ці школи лежать часом дуже далеко. Сего ще не досить: Між учителями руських шкіл в 1913, що не мають іспиту, міжтим коли вивчених руських учителів "зі службових зглядів" висилають в західну Галичину. Вкінці приневолені руські школи почастіш вдовольняти ся польськими учителями, які навіть по руски не вміють.

Чи се не є зовсім "по польськи"? Учителські семінарії так улажені, що або мусять они бути польськими або польсько-русськими. Руських учителських семінарів взагалі немає. Зараз мають Поляки п'ятьдесят середніх шкіл, Русини лише п'ять. І навіть ці п'ять можна було обслуговувати лише в той спосіб, що правительством обійшло рішенням право крайового союму. Становиско крайового союму в сій справі поясняє ся тим, що в ній сидять десять разів тільки Поляків чим Русинів. А що Галичина має більше Русинів як Поляків, то можна з сего заключати про справедливість виборчого закону і самих виборів.

Оттак вміють поступати також панове Поляки. Не диво, що між ними тільки віртуозів.

(Колись буде).

Історія кандидатури

о. Ореста Козака.

Другого дня великодних свят прокламували отці духовні в півній порі нощі кандидатуру о. Козака на вишніцький повіт. — Спитайте: Богато було тих отчиків духовних? Два: о. Тофан і о. Тотоскул. Не хотів о. Козак, поважний і тихий чоловік, пожертвувати ся посміховиску, але горіні задоволення, чудово змальовані політично-стратигічні тяги і просьби обох згаданих пастирів капітанів, а нарішті й егоїзм слабої людини переломили волю і постановлено вандидувати.

Із вітрянки на селу вночі снідали сї два капітани відомі в адреси до своїх знайомих і підчинених, бігали по вулицях-лихварях, скликали в селу своїх капітанів-данів п. Чайковського і Гайдиш-ля і почали з проповідниць та по дорозі мови пошестувати пророки гавити дотеперішню працю п. П. Василька а вихвалювати о. Козака.

Дани: Чайковський, Гайдиш-ель і Александр Маркович а між ними і душпастирня Тофан і Тотоскул ходили від хати до хати, ловили людей і "ра-

дили" їм голосувати на о. Козака а самі підписували цидулки.

В неділю перед виборами узяв ся Тотоскул із Чайковським в Путилові між сотками народу як не-самовитий. Але не вдала ся їм їх кириця. Народ послухав своїх щирих приятелів учителів і зприсичив тих, що рили.

Цікаве те, що в Путилові самім, де о. Козака парафія, де майже всі купці йшли за Козаком — а се тут дуже важне — не ввів "жаждущий мандату по-польського" більше здобути голосів як 15 поперх відданих на п. Василька.

В його експозитурі, де о. Тотоскул завідателем, де дяк Чайковський майже з кожним Гупулом "кум собі" і держить за жону Гупулку, де сї оба бігали від хати до хати і робили "що лиш мож" було, дістав п. Василько 5 голосів більше. Се приписати би тій обставині, що в сїм селі поруч над'учителя найшли ся свідаті люди як Юрій Торак, його син Микита і другі, котрі боронили своєї і народної честі. Та найцікавіше се, що в Писці, де живе найзавзятіший капітан Тофан, дістав п. Василько 230 а о. Козак аж 3 голоси.

За тїх 5 днів перед виборами, в котрих заблагі капітани киринички мандату, попідишевали в кождім селі 50—200 голосів на о. Козака, доки не пізнали люди, що їх здурено.

Із стратигічно-політичної сторони була контр-агітація така влучна, що перемога вдала ся неабияк.

Честь вам Гупули і слава.

Гупул.

Політичний перегляд.

Нова палата послів.

Результат голосування в цілій Австрії (з винятком Галичини), не багато змінив образ нової палати, який показали дефінітивні результати першого дня голосування. Найсильнішим сторонництвом в новій палаті буде коаліція християнсько-соціалістична з німецькими клерикалами, а другою групою по них будуть соціалістичні демократи. Соціалістичні демократи мають вже (разом з галицями) 85 послів, а надіють ся здобути еще пару мандатів. Християнсько-соціалістичні здобули при тїснійших виборах менше мандатів ніж наділи ся. Німецькі поступовці, котрі при першій голосуванню дістали тільки 7 мандатів, тепер здобули 13 нових, так що союзники вільнодумних партій німецьких, котрий в палаті послів має утворити ся, дадуть 20 голосів. Менше корисний є результат для німецьких людювців, котрих число не доходить до 30. Не здійснили ся також надії німецьких аграристів і вільних всенімців. На всякий случай надіють ся, що всі ті німецькі партії будуть творити опіку, розпоряджаючи більше ніж 70-ма голосами не-клерикальних німецьких послів. Клерикальний німецький блок буде мати яких 30 голосів більше, ніж блок вільнодумний.

Перше голосування було погромом не-соціалістичних партій чеських. Голосування тїснійше, до котрого всі чеські партії ішли разом против соціалістичних демократів, скріпило передусім Молодочехів, котрі увійдуть до парламенту в силі 20 до 22 послів. Так само скріпило тїснійше голосування інші партії чеські.

Як під зглядом числа мандатів, здобутих при тїснійшим голосуванню продинокими сторонництвами,

важний є результат тїснійшого голосування особами, котрим воно принесло перемогу. Міністер жєлізниць Дєршата і міністер торгівлі Форшт вже не потребують подавати ся до деїсії, так як се зробив їх товариш Мархет. Провідник Всєнімців, Вольє, також здобув мандат, а його вибір може відбити ся на укладі парламентарних сил тим, що він готов не допустити до коаліції не-клерикальних сторонництв німецьких против коаліції клерикальних сторонництв. Болючим ударом для поступових сторонництв німецьких є упадок провідника чеських Німців, д-ра Епінгєра і реферєнта виборчої реформи, д-ра Лєкєра. Сатисфакцію мають поступові Німці в упадку антисємітського провідника, д-ра Швайдра, котрого виступи були головною причиною шкандалів і ординарних борб між вільнодумними а клерикальними Німцями. До нової палати приходить члєни старот: Пергєльт, Функе, Нітше, Урбан, Гофман Вєленгоє, Дємєль, Гінтер, Ерлер і Ператонєр. Се найповажніші члєни німецьких людювців і поступовців. Бувший міністер торгівлі д-р Бєрнрайтер уназ. З провідників чеського народу перейшли при тїснійших виборах: Крамарж, Страньскі і Масарик.

Результат тїснійшого голосування лише скріплює вражєніє результату першого дня вибору. На устах усіх було питання: клерикально-консервативна, чи поступово-демократична більшість буде результатом загального голосування? Тепер вже не може бути о тїм бесїди, клерикали змаїоризували палату послів, бо противства знайшла ся в несподівано великій силі соціалістичних демократів. Мимо того нема також надії, щоб не-клерикальні партії, поділені на ворожі табори клєсовими і національними антагонізмами, могли утворити стаду більшість парламентарну. Парламентарна більшість буде здаєт ся, так як і в старім, куріальнім парламенті, творити ся від случаю до случаю, окремо при кождій важнійшій справі. Ті сторонництва, котрі утворять більшість при одній справі, стають против себе при справі другій. І на відворот, вороги при однім питанню, підуть разом при другім. Результатом того стану річи буде, що правительством на дальше буде у нас найважнішим чинником політичним і буде маневрувати між партіями, укладаючи від случаю до случаю парламентарну більшість.

Найближша будучність парламенту.

Християнсько-соціалістичне сторонництво вкупі з клерикалами буде жадати президента палати з своєї партії. Кандидатом їх буде д-р. Ебєнгох. Оба місця містопрєзидєнтів будуть поділені Полякам і Чехам. Чєхи кандидадуть колишнього містопрєзидєнта д-ра За чєка. Німецькі вільнодумні партії малиб остатись без заступництва в прєзидії. Однак в правительствєнних кругах вже роздумують над крєова-нем місця для трєтого віцєпрєзидєнта. Соціал-демократи не поставлять як кандидата на віцєпрєзидєнта нікого з поміж себе, але мають попірати посла із 9-ого відєньського округа д-ра барона Гока. — Соціалістичні часописи подають, що послі соціал-демократичні зажадають в парламенті зміни галицьких виборчих округів. В палаті послів коло соціалістів свідти муть імовірно руські послі. — З румунських послів Оичула остєне диким (покищо в тїм розумінню, що не вступить до румунського клубу в парламенті а виступить з рум. клубу в буков. сеймі). Правдоподібно не буде отже навіть парламентарного румунського клубу.

Вістки із російської України.

З'їзд української демократично-радикальної партії.

На сїм з'їзді поперед усього порушено питання про зміну назви партії замість теперішньої непопулярної. З'їзд згодив ся, що теперішню назву партії треба змінити на таку, котра більше відповідає би сути програми і була-б більше зрозумілою для народа. Пропоновано було назвати партію "українською трудовою партією", з чим з'їзд згодив ся, але постановив передати се питання на обмірковує місцевим громадам з тим, що-б остаточно розв'язано сю справу на сїдуючїм з'їзді партії. — Що-ж до самої програми, то з'їзд згодив ся з думкою комісії, котрій доручено переглянути програму партії, що деякі пункти програми треба зредатувати відповідніше до світогляду партії. В тій частині програми, де говорить ся про державний лад, відповідні пункти з'їзд уформував так: 1. Російська держава повинна правувати ся основними законами, вироблєними і ухвалєними народними представниками. 2. Загально-державна конституція повинна бути заснована на федеративно-автономних підвалинах.

Особливо великі дебати викликав той пункт програми, де говорить ся про федеральну палату, що повинна забезпечити права недержавних націй. Указано було, що федеральна палата в тій формі, яка тепер відома, не дає заповнєнь для повного забезпечєня прав націй. Вважаючи на те, що питання про федеральну палату мало в'яснено, а з другого боку щоб найти дійсний спосіб забезпечити права націй, з'їзд обрав спеціальну комісію, якій доручив в'яснити се питання. В тій частині програми, де говорить ся про лад на Україні, з'їзд постановив внести пункт, в яким було би зазначено про обовязковість заведення по всіх українських інституціях української мови, як офіцальної.

Що до земельної справи, то з'їзд не вніс ніяких змін в ті пункти програми, де говорить ся, що: 1. землею користуєт ся тільки той, хто її осно-

Поважана пані! — се дійсно може за ласкаво... але... який се сказати... не могу поняти, чим заслужив я на сю честь... а прямо мушу навіть сю вашу ласку відкинути. Мій осуд самого себе не є остаточно так м'який, щоб я потребував, щоби мені казав хтось якось...

П. БУХНЕР (троха змішана): Та я цілком не мала наміру... тільки... ваш батько...

РОБЕРТ: Мій батько є для мене доктором медицини Фрідрихом Шольцом.

АВГУСТА: Так! говори лиш дальше!

РОБЕРТ: А коли на сього чоловіка не могу глядіти так байдужно, як на якого небудь дурака, то причина сього в тому, що я... не якраз... (закурює люльку) що я... не... що я — се витвір його дурноти.

П. БУХНЕР (якби обурена): Перепрошую Вас, сього я вже не могу дальше — Ви важите ся, щось такого сказати? Мене аж мороз проймає.

П. ШОЛЬЦ (до пані Бухнер): Лиши се, Лиши! Ти у нас побавиш ще...

АВГУСТА: А знов що має значити? Ми є тані, які є. Інші люди, хоч не знати як вдають, не є кращі.

РОБЕРТ: Дійсно, є ще наївні душі, що не можуть себе добре спочувати, як не можуть навертати інших, напроваджувати на дорогу чесноти. Се стара дурниця! Шопка!

П. БУХНЕР (бере Роберта за обі руки, сердечно): Пане Роберт! Мені здає ся, що служу добрій справі. І се робить мене нетікальною. Кажу Вам щиро, що не гніваю ся за те, що Ви казали.

РОБЕРТ (троха зворушений): Ви дивна жєнщина!

ФРІБЕ (входить з пивничі. В лівій руці несе 3 фляшки червоного вина — так, що шийки між пальцями — під лівим ramenем фляшка комяку. В правій руці держить ключ від пивничі. Приступаючи до пані Шольц): Ах тепер скоро цїгара!

П. ШОЛЬЦ: О Воже!... Фрібе... я не знаю.

РОБЕРТ: В бюрку, мамо.

П. ШОЛЬЦ: Ах, так (бере ключі і шукає швидко від повідного ключа).

АВГУСТА: Адже знаєте ключі від бюрка.

РОБЕРТ: Сей з простою ручкою...

П. ШОЛЬЦ: Правда! — Пожди — по...

РОБЕРТ: Най мама позволить...

П. ШОЛЬЦ: Зараз, зараз. — Сей! — Ах, ні! Я зовсім гейби заголомшена! Не знаю, де моя голова.

(Дає ключі Робертові): На!

РОБЕРТ (виймає відповідний ключ і дає Фрібому): Маєте. — А най Вам смакують батькові цїгара.

ФРІБЕ: Но, що то, то ні! Прєдїнь панич знає, що наш пан цілий день божий одно цїгаре по другім курить. (Хтось сильно задзвеніє.) Йду вже! (Видходить.)

П. ШОЛЬЦ: Воно скоро все минє ся... Великий Боже, до чого се йде? Тільки вина! Ви найдорожчі, найсильніші цїгара! Я кажу, що він себе забє!

РОБЕРТ: В тїм напрямі треба кождому лишити повну свободу.

П. БУХНЕР: Як Ви то розумієте?

РОБЕРТ: Зовсім ясно. Треба кождому лишати до волі, як хоче собі урядити та розвеселити жите. Я бодай не позволив нікому зменшити свою свободу в який небудь спосіб. Навіть уставою і правом! То врєштою цїкаве!

П. БУХНЕР: Що?

РОБЕРТ: Цїкаве!

П. БУХНЕР: Чомуж Ви приглядаєте ся мені так би-стро? Чи то я може така цїкава?

РОБЕРТ: Се залежить... Ви вже кілька дєнь в тїм домі між нами і ще не думаєте виїхати.

АВГУСТА: Що се за говорєне?

П. ШОЛЬЦ: Ні, то нині не снічати ся! (живає розпучливо головою).

(Дальше буде.)

ручно обробляє. 2. Всі землі державні (казенні), удільні, кабінетські (царські), монастирські і церковні повинні безплатно перейти у краєвий фонд. — Пункт, в якому говориться про перехід до краєвого фонду земель приватних власників, з'їзд усеформував так: До того ж фонду повинні бути передані землі поодиноких власників (частно-власницькі) на умовах як виводить краєва рада (сойм). З'їзд обміркував також деякі питання що до організації партії і зробив відповідні постанови.

Особливу увагу з'їзд звернув на діяльність української фракції в Думі і постановив: 1. Привити українську трудову фракцію. 2. Допомогати їй в її праці в Думі на користь українського народу, щоб гаслом її праці були автономія України, економічне і національне її виведення. За найкращий спосіб допомогти з'їзд признав заснування спеціального комітету, якому доручив передавати матеріали думської фракції для тих законопроектів, що сторають на черзі і зачіпають інтереси України. — З приводу статуту автономії України з'їзд постановив виробити проект „основних положень“ автономії України передати на розгляд місцевих громад з тим, щоб після їх уваги був остаточно затверджений на новому з'їзді і переданий українській трудовій фракції для внесення в Думу. Надаючи велику вагу праці для культурно-просвітнього розвитку народу, з'їзд постановив, що члени партії повинні поруч з своїми партійними виданнями ширити ті українські газети і журнали, які не суперечать головним пунктам програми партії.

Чорносотенці на Україні.

„Союз русского народа“, що зацвів на Україні таким пишним цвітотом, починає трохи вянати. Мало не в кожному виділі союзу проявилися розтрата союзницьких грошей; члени виписують ся із „союзу“, адміністрація, і та вже не декуди починає скося поглядати на „союз“: він не справляє тих надій, яких на него так багато покладало ся. З Одеси пишуть до „Русского Слова“: число союзників зменшило ся із 20.000 до 2.000. В союзницькому Правлінні розтрачено гроші. — З Саванського пишуть до „Рада“: на посьвату союзницького статую прийшли... три чоловіки і кілька поліцаїв. Публіка стояла по краях улиці та стрічала союзників сльїхом і реготом. — До газети: „Пр. Край“ пишуть: ясло „союзників“ в с. Каменському, Катер. губ. почало з кожним днем зменшувати ся. — З Сімферополя пишуть до „Южного Краю“: начальник губерній почувши, що союзники збираються вчинити погром, заборонив союзови на Великдень робити „хрестний ход“. Союзники були дуже на се розгнівані, та мусіли покоритися.

Однак, се ще рідко трапляється, щоб поліція йшла напроти „союзу“; здебільшого вона тягне його руку. „Константиноградська поліція розшукує тих, що з свистом та сльїхом випровадили чорносотенського голову Кісільова“. Волинська адміністрація теж з усієї сили старається, як би тільки допомогти „союзнові“ в його „роботі“. Земській управі наказано у всьому слухати „союз“. Все що є хоть трохи путаючого, відходить від союзу. „В м. Біликах, полт. губерній, правий (то-б то від „союзу“) депутат Дубовик на величезному мітингу прилюдно запевняв селян, що не тягне руку за панями. Дубовик казав, що він обставати ме за рівні права для євреїв, і добивати меть ся землі, волі та амнестії.“ („Слово“).

Події в Росії.

Земельне питанє і уряд.

Торік, як тільки перша Дума заходила ся коло земельної справи, уряд не забарив ся опублікувати від себе офіційне повідомленє, в якому рішуче заявив, що він ні за що в світі не пристане на таку земельну реформу, якої хоче Дума. Дума, як відомо, запротестувала проти урядового оповіщення, цілком справедливо завваживши міністерству, що воно не мало права того робити, бо з того часу, як скликано Думу, урядови не вільно вже доперед. Дума виступати з офіційними повідомленнями з приводу тих справ, коло яких працює Дума і складає законопроекти. Сей протест проти неконституційного вчинку міністерства прискорив, як ми знаємо, наглу смерть першій Думі. Затега вже мину третій місяць часу, як скликано другу Думу. За сей час всілякі виснажили ся позиції, на яких стоять що до земельної справи найголовніші і найдуці партії в Думі, і уряд знову оголошує від себе декларацію, в котрій викладає свої думки про земельну справу. І хоч сі думки стоять знову як стояли і торік, в острій суперечці з тим, чого бажає народ і чого домагаються ся його представники, але в поведінні міністерства на сей раз є деякі відмінні проти торішнього. Сего року міністерство додержуєть ся „конституційних“ форм і оголошує свою декларацію в самій Думі, а не поза її спиною, оголошує її устами прем'єр-міністра, тим часом як торішню декларацію надруковано навіть без підпису першого міністра, як велить закон. Потім, — торік за міністерською позицією не було ще тих тимчасових земельних законів, які видали міністерство на підставі 87 ст. основн. законів за той час, що минув від роспуску першої Думи по день скликання другої. Через се перед заступниками народу в першій Думі з великою пихою могли виступати Стишінський з Гурком, що вважав себе за великого знавця земельного діла, і заявляти від імени уряду, щоб народ не ждав ані пяди землі. Нарешті, в торішній Думі ка-

детів було найбільше, і через се уряд знав, що йому доведеть ся найбільше рахувати ся з тим планом земельної реформи, який складають кадети. В теперішній-ж першій Думі ріжні напрямки мають своїх представників. Се також в значній мірі має вагу на становищі міністерства. Уряд, устами прем'єр-міністра, заявив, що він і сам бачить тяжке становище селянства; проте на передачу землі селянам примусом, хоч би й за викупи, він не пристане. Яким же способом він гадає домогтися хліборобам? Тим, що й сього часу помагав, то-б то — буде скуповувати землі і перепродувати їх селянам на легких умовах. А що-б хліборобам легше було виплачувати за землю, то казна візьме на себе уплати частини процентів, випустивши папери. Ог і весь план земельної реформи, до якої домислило ся міністерство.

Про змову проти царя в Царському Селі.

Німецька газета „Neue Freie Presse“ подає деякі відомості про змову в Царському Селі. Газета ввєняє, ніби змова була проти царя, великого князя та Столипіна. Виявилось се зовсім випадково. Коли дошитували про сю змову салдатів у Царському Селі, за якими пильно доглядали, звернув на себе увагу один салдат, щоходженем з Фінляндії, тим, що він протрачав чимало грошей. І от він признав ся на допиті, що гроші давали йому терористи за те, що він узав ся вбити царя. Салдат запевняв, що він, хоч і мав такий замір, але ніяк не мав сили відважитися. Він благав захистити його від товаришів, що хотять його вбити, і повиказує їх усіх. Окрім сього є ще звістки в газетах „Петерб. Листок“ та „Утро Свободы“. „Петерб. Листок“ розповідає ось як про се саме: „Кажуть, ніби за кілька хвилин перед тим, як цар мав робити „виступ“ молодим салдатам у Царському Селі, якийсь салдат признав ся офіцерові, що в него є бомба, яку дали йому революціонери, щоб кинути на царя, коли сей почне обходити фронт. Салдат ніби спершу згодив ся се зробити, а потім злякав ся, признав ся і розказав деякі подробиці“. Таким способом через сього салдату і натрапили на стежку тих, що змовились зробити таке лиходійство. Ходить ще де кілька варіантів про сю подію. Кажуть ще й так, що замах мали зробити за допомогою одного вартового, але ніби він не зрадив присяги: він дав революціонерам брехливий план царського палацу та неправдиві відомості. І от вийшло так, що всіх революціонерів заарештовано саме тоді, як доладу виявив ся їх замір. Московська газета „Утро Свободы“ ввєняє, що по вищих колах у Петербурзі багато та уперто балакають про те, що не тільки революціонери лагодились до замаху, але й праві, чорносотенники й собі збирались утворити зміну в державі. І ті й другі працювали нарізно, зовсім незалежно одні від одних і останніми днями до замаху найбільше лагодились „праві“. Кажуть, що до сей чорносотенської справи пристосовано чимало високих осіб, на яких ніколи в світі не можна було сего подумати. Одна така особа в самий рішучий час втратила відважність і застрїдилась. Через се й вийшов на людські очі замір чорносотенників, бо, коли товариші змови, що були близько, почули вистріл, вони всі збіглись. Звичайна річ, що се все тільки чутки, на які не можна покладатися. Ходить така чутка, що Столипін дуже стоїть на тому, що-б видати докладне урядове повідомленє про сю подію. У газеті „Петерб. Листок“ написано, що в сій справі зроблено в Царському Селі чимало трусів, кількох людей заарештовано і привезено до Петербургу. Газета „Свѣтъ“ розповідає ще ось як про се: до змови було пристосовано де-яких осіб, що мають офіційне становище. На чолі стояв учитель одної вищої школи. Останній раз члени сього революційного товариства збирались на квартири в сього вчителя, в казенному будинкові. Сей вчитель відмовляється ся від участі, але на його одні змовиць сказав, що се „найголовніший“. Змовиць мали зробити ось як. Частина їх повинна була виробити гвалту в садку біля палацу: стрїляти, галасувати, аби таким способом звернути на себе увагу вартових. Як би се сталося, тоді-б друга частина вхопилась у самий палац і зробила те, що намислила. Але де в кого „заговорила совість“ — і вони поросказували все чисто, що мали зробити. Такі самі звістки подали і „Новое Время“. Провінційальні газети умістили в себе звістку, яку подав петербургський кореспондент заграничної газети „Daily Telegraph“. Кореспондент написав, ніби члени реакційної партії, ввєнявши, що Цар Миколай II. та Столипін намагають ся завести в Росії правдиве народоправство, порадили ся і ухвалили влаштувати по всій Росії повстання, щоб прискорити правительство вернутись до давних порядків. Обрано було 80 таких людей, які повинні були перевести в жите сей замір. Виявилось, що один член сей організації, видатний чиновник, не брав дільної участі, але переходував у себе де-кого з членів. Один міністр, який дуже добре знає сього чиновника, казав, що ніколи не можна було сподіватися від його таких учинків. Реакціонери мали виконати свій замір великодними святами. Ось які ріжні ходять чутки про сю таємну подію.

НОВИНКИ.

Чернівці, 28. мая 1907.

Криваві вибори в Горуцку. І знов летєть ся кров руских мужиків в Галичині... Звичайно стояли при таких сумних нагодах два табори: польський проти

нашого. Тепер шадена кацапка агітація звернула мужиків проти „українців“, які в Горуцку (отрийського виб. округу) в ніяку гру властиво не входили. В селі тим одержав кацап Давидяк 573 г., а Олесницький 70. Мужики гадали, що Давидякові голоси пропали і почали бомбардувати виборчий льокаль і грозити комісії, якої головою був припадком „українець“ о. Скобельський. Правительственный комісар казав жандармам стрїляти і так убито п'ятьох мужиків (в тім одна жива) а кілька осіб зранено. Страшно і боліучо сю трагедію використовують тепер кацапи і для своїх марних цілей (хоч певно самі правду знають) торгують мужицкою кровю на свій сподіваний зиск. „Галичанин“ появив ся в чорних обвідках. Здаєть ся однак, що не найдеть ся нікого, хтоб імя Е. Олесницького вмішував в того рода події сплетні, якими тепер воюють кацапи. Замість виступати проти комісара, кацапи воюють з „Українцями“ і торгують мужицкою смертю. Се така погань, що на ню нема в нас олів!

Вибір бурмістра в Чернівцях. Вибір бурмістра міста Чернівців по статутам мав відбутися до 8-ох днів по смерті д-ра Райса. Однак зі згляду на вибори до Ради державної відсунуено сей вибір на день 28. с. м. Минулої неділі, як пишуть тутешні німецькі часописи, відбула ся нарада жидівських радних міста а також німецьких з окрема. На зборах жидівських радних міста, в яких взяли участь також радники жидівської конфе-сійної громади, обмірковувано питанє обсаджєня місця бурмістра. Перші бесідники були за жидівським кандидатом, маючи на оці вислід недавних виборів. Однак др. Штраухер заявив ся за бароном Фіртом, який за всігди прихильно відносив ся до Жидів і який загально звісний як чоловік обєктивий. При сій нагоді прочитав др. Штраухер лист висланий до нього німецькими радниками міста д-ром Кайндлом, проф. Вольфом, д-ром Франком і м., в яким вказують они на konieczність спільного мирного пожитя між Жидами і Німцями і заявляють що вони готові подати Жидам руку до мирної роботи а Німцями, коли перші при виборі бурмістра будуть голосувати на барона Фірта. За те німецькі радні при подібних нагодах приміром при виборі першого віцебурмістра, будуть заступатися за жидівські інтереси. В виду сего рішили жидівські радні голосувати на барона Фірта. Першим віцебурмістром має стати суд. радн. др. Вайсєльбергер.

Котюзі по заслугі. Звісно, що галицькі Жиди в великій мірі мають слабе почутє народної честі і обовязку, як се показуєть ся при виборах, де они голосують на Поляків і входять в „Коло польске“ яко спольщені Жиди. Мимо найбільшого зусилля народних жидівських діячів перещав в міській округі Снятин-Задішчичи сьоніст др. Бірбавм, проти шєхполяка Мойси, в Станиславові впав сьоніст Брауде головно завдяки презесам кагалу, якими в сих містах є Вєхслєр і Вєраль. Сі оба зрадники свого народу були сего поведілки в Чернівцях на біржі. Жидівські національні студенти послугуючись не кінче сьвіжими лїцями удили демонстрацію проти обох пнів презесів. В домі біржі прийнято сих ланів також дуже нечемно. Поліція мусіла інтервенювати і відірвала обох презесів на двірєх. Котюзі по заслугі.

Останню пробу спільну в сьвідурській „Бояні“ і наряду в справах хору скликавав не Вадіт товариства, як було подано, але управитель хору пан Буцко.

Оповіді, іменованя і т. п.

Заходом тов. „Жіноча громада“ в Чернівцях, має відбутися комерс з концертом дня 8. червня с. р. До співучасті запрошено тов. „Бук. Боян“, яко з найбільшою готовістю прирекло свою поміч. На за-сіданю виділу „Жіночої Громади“ рішено скликати пробу „Бояна“ на суботу, 25. мая. На сій засіданю були присутні пані, які або самі або їх довжки є зарозом членами „Бояна“. Новинка була на се подана в „Буковині“ і загалом постарано ся о повідомленє всіх, значить і членів „Жіночого Хору“, про пробу. І щож, в суботу явили ся дуже численно мужичи, майже в комплекті, а пані, навіть виділові „Жіночої Громади“ не були ласкаві прийти на пробу... Сподіватися треба, що в друге сего не буде! — Сей.

3 „Бук. Боян“. Слідуюча і в разі браку жіночого комплекту послїднє проба „Бояна“ відбуде ся в середу, дня 29. мая точно о год. 8-ій вечєром. — Від виділу.

„Вашківський Боян“ устроєє дня 11. червня с. р. вечєрніцї в честь незабутого нашого кобзаря Тараса. Вечєрніцї устроєєсь справді в спїзнєній трохі порі, а причиною сего то, що весь майже час забирали вибори, або інші важні на часі справи, так, що годі було що небуль иньшого дочинати. Без огляду однак на спїзнєну пору устроєє „Вашківський Боян“ вечєрніцї, щоби в сей спосіб звелічити пам'ять нашого найбільшого кобзаря. Позаяк се першій раз руска громада буде обходити так велике для всіх Русинів св'ято, тому виділу має надію, що нікого не лише з місцевих але і з замісєвих щирих Русинів не бракне на першій св'ятї Шевченківськїм. Програму вечєрніцї оголосить ся пізнійше. Окремих запрошенєв не розсилаєсь. — Віділу.

Перші загальні збори читальні „Рускої Бєсїди“ в Гоголині відбудуть ся дня 2. червня о год. 2-ій по полудни з звичайним порядком дневним, на які запрошуємо отсим всіх прихильників просвітнього руху. — Старшина.

Ціна оголошень за односторонню: Ціна сторони 80 К., 1/2 сторони 60 К., 1/3 сторони 40 К., 1/4 сторони 20 К., 1/5 сторони 10 К., 1/6 сторони 5 К., 1/8 сторони 2 К. 50 с. — Анонси обчислюються після обсягу місця не після малого тексту.

ОГОЛОШЕННЯ.

Зарубрики: Надіслані і Оголошення редакція не відповідає.

При кількостях або при річних замовленнях, значний опуст.
Дрібні Оголошення малим друком (petit), числять ся по 4 с. від слова.
Належностей за анонси марками поштовими не приймає ся.

Заява.

Я, Константин Серматюк виступив при не-звичайним подраженню дня 9. цвітня с. р. в будинку судовім в Вашківцях з п'ялком безпідстав-ними закидами проти Дра. К. Богатирца; жа-дуючи сего отсім закиди ті публічно відкликую.

Звичайні загальні збори каси пож. і шадн. для громади Іпошешти від-будуть ся в неділю дня 2. червня с. р. о год. 2. попол. в касовім домі з звичай-ним дньовим порядком. — *Старшина.*

Звичайні загальні збори каси пож. і шадн. для громади Оршівці відбу-дуть ся в неділю дня 9. червня 1907 о 3. год. пополудни в касовім домі з та-ким дньовим порядком: 1. Отворене збо-рів. 2. Справоздане старшини і провіре-не рахунку тай білянсу за рік 1906. 3. Вибір старшини доповняючий. 4. Вильо-соване. 5. членів ради надзорчої. 6. Під-виснене платні для касиера. 6. Вільні внесення. — *Старшина.*

Найлучше і вже випробоване средство на ревматизм есть NERVOL

„Назва правдо забезпечена“
антикара др. Ю. Францога
в Тернополі.

Се є знамените усмиряюче средство до натирання против всяких ревматичних бо-лів, простуджєня, ломаня костей, пле-чий гістия і нервових недуг. Прошу ува-жати на напис „Nervol“ і не прини-мати ніяких „Нервотонів“.

Ціна елякона 80 сот. 10 еляконів (еля-пошок) 8 кор. в оплатю і опакованем. Тисячки лютів з подякою. — *Висама*
2 рази денно до всіх країв.
В Чернівцях на складі у Шміда і Фонтіна.

Дорожніють всі штучні навози

від 1. липня 1907, понадто достава буде трудна так для браку навозів, бо фабрики не в силі приготувати потрібну скількість, як і для браку ва-гонів на стаціях залізничних, що з року на рік повторяєсь. Тільки замо-влення надіслані до

Спілки для господарства і торговлі в Перемишлі

найпівнішше до 15. червня можуть бути по теперішній ціні і на час доставлені.
108 (1—15) **Дирекция.**

СТЕФАН ГАЙНА

в Чернівцях

має великий склад машин рілничих з перво-рядної ремонованої фірми

УМРАТ і Спілка у ПРАЗІ.

Склад децимальних ваг, фірми

ЙОСИФ ФЛЬОРЕНЦ у ВІДНІ.

Ілюстровані ціни висилає, як також ріжні обясненя радо подає.

Доставець ц. к. ради культури краюї. 119 1—10

ПОШУКУЮ

до кінематографу в Чернівцях

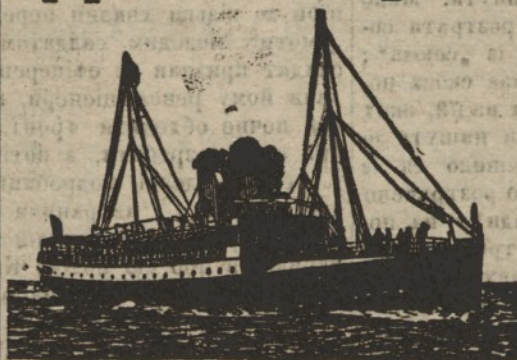
спільника

який має 1500—2000 корон.

Зголошення в Чернівцях під адресою: С. Горук (Ufer-gasse 25. A.).

110 (3—3)

До Америки і Канади

найвигідніша, найдешовша і найпів-нішша їзда через

ЛІНІЮ КУНАРДА

Головне заступництво для

Галичини і Буковини

Львів, ул. Браєрівська ч. 6.

Заступництво для Буковини: **Чернів.**

цї ул. Головна (Енценберг) ч. 32.

4 38—52 в

ОПОВІСТКА.

Отсім маю честь повідомити Вл. П. Т. Публику, що з дньом

25. н. ст мая с. р. отворив при ул. Єлисавети ч. 3.

(напротив палати справедливости)

в Чернівцях

ГОСТИННИЦЮ

і кімнату до снідань

Не жалуючи труда і грошей, старає ся я урядити сей льокаль під всяким агля-дом візрєво і до новочасних вимагань Вл. П. Т. Публики відповідно, дальше буде моїм старанєм аби Вл. Гості ніколи не мали нагоди до висказаня найменшого невдоводєня, навпаки стрєміти буду до того аби кожного найкрасше вдоволити.

ПИВО ОКОЦІМСКЕ

Знамениті зимні перекуси, з найліпших масарських робітєнь.

Абонамента на обіді і вечєри в найдешєвших цінах

Услуга точна і солідна.

Ріжнородні горівки, лікєри, рум, арак, коняк, сливовиця, і пр.

Поручаю отсей новий льокаль до ужитку Вл. П. Т. Публики, прошу о л-скаве підпєрте моїх стрємінь і пишєсь з глєбоким поважанєм

СЕМЕН КИРСТЮК,

власитєль гєстинниці.

Виданя „Рускої Бєсїди“ і „Рускої Школи“

можна купити у всїх

філіях „Рускої Бєсїди“ і „Рускої Школи“,

в друкарні „Рускої Ради“ і в книгарні І. Рєхєнбергє.

СКЛАД ТОВАРІВ Б. БАЛЬТІНЕСТРА МОЛОДШОГО

Чернівці, улица Головна-Енценберга ч. 3.

Телефон ч. 301.

Із

самостійних ц. к.

складів

Рік заложєня 1873.

Обуви: Антона Чапєка у Відні, Ф. Л. Попєра в Хрудах. | Капєлюхє і І. Генрика Іти у Відні, Осипа Піхлєра і Сєнів в Ірапу.

Товари з альпаки і хїньского срібла В. Бахмана і Спілки у Відні.

Найбільший вибір тукєравєх і заграичних фабрикатив:

Капєлюхи є вільку для панів, хлопцїв і дїтий.
Капєлюхи соломковї для дам, панів хлопцїв,
і дїтий.
Ріжнородні шапки для панів, панів, дївчат
і дїтий.

Дєнні сорочки для панів і хлопцїв.
Сорочки для турїстєв і до гри „Tennis“ для
панів і хлопцїв.

Ковчєрики і маншєти для панів і хлопцїв.

Паньчєхи і шкарїтки для панів панів і дїтий.

Хустєчки до носа для панів і панів.

Куєри до подорожї і ташки для панів і панів.

Ріжнородні артикули до подорожї.

Копи до подорожї.

Убраня для дївчат і дїтий.

Жакєти для дївчат і дїтий. Дамєні гальєи.

Рєвольєри, рушницї і всєка амуницїя.

Черєвики для панів, панів і дїтий.

Мєшти „ „ „

Сандалєи „ „ „

Домові черєвики для панів, панів і дїтий.

Пєрасєлки для панів, панів і дївчат.

Пєрасєлки від дощу для панів, панів і дївчат.

Палички для панів.

Краватки для панів і хлопцїв.

Рєвольєри, рушницї і всєка амуницїя.

Шїрїанї рукавчєки для панів, панів і дїтий.

Шовковї рукавчєки для панів, панів і дїтий.

Ташки і портмонєтки для дам і панів.

Понєски для панів, панів і дїтий.

Пєрєуки і мїла.

Щїтки до рїчїй, до голови і зубів.

Тєнїє-Рєкєти.

Тєнїє-черєвики.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

З друкарні товариства „Руска Рада“ в Чернівцях під зарядом Івана Захарєа.

За редакцію вїповїдає: Віктор Стрєїч.